

O narodnim običajima

Običaji i tradicija u narodu, ako zanemarimo religiju, najviše utiču na očuvanje i stvaranje jedinstvenosti te zajednice.

Ne možemo tačno odrediti kada je i kako nastao neki običaj, ali uglavnom to je bilo u dalekoj prošlosti, dok su ljudi još sedeli zajedno pored vatre u glavnoj i najvećoj prostoriji u kući. Može se reći da su običaji nastali da bi zadovoljili različite ljudske potrebe, a kako su se one razvijale tako su počeli i običaji da se menjaju.

Kroz decenije zajedničkog životana istom prostoru, Nemci i drugi narodi uzajamno su delili svoje civilizacijske običaje i vrednosti, mada je u tome nemački doprinos bio najizraženiji. Veći uticaj su Nemci ostavili na Srbe nego obrnuto. Ovdasnje stanovništvo se u to vreme mnogo ugledalo na život i kulturu svojih komšija. Uz katoličku veroispovest Nemaca vezuje se veliki broj verskih praznika, a time i puno godišnjih običaja. Jedan od najpoznatijih religijskih običaja je da su na Badnje večer jelku, bor, kitili odrasli. Uglavnom su ga kitili kolačićima ili orasima, a još u prošlosti su stavljali jabuke u prženi šećer, posle su počeli da stavljaju bonbone. Posle večere im je dolazio Mali Isus. To je bio neko od starijih ukućana obučen u crveno-belo odelo, najavio bi se zvoncem i pitao decu da li su bila dobra. Odatle mi danas imamo Deda Mraza.

Običaji su bitni, jer povezuju porodicu i prijatelje, makar to bilo jednom godišnje. Ako ne bi bilo običaja narodi bi bili bezlični i jednaki, ovako je svaki narod po nečemu istaknut i zabeležen.

Šifra: BERMET